

При Телерика, вѣроятнo наслѣдникъ на Токту, бѣлгаритѣ не прѣставатъ да се подвизаватъ въ източна Тракия и взематъ византийската крѣпость Берзития, дѣто турили свой гарнизонъ отъ 12,000 души. (Окт. 774). Обаче Константинъ изненадва бѣлгаритѣ и избива гарнизона имъ¹⁾. Константинъ VI слѣдъ несполучливия си походъ срѣщу Кардама въ 791 г. около Провато, на слѣдната година се опитва пакъ и се срѣща съ него при Маркелската крѣпость (днесъ Каябашки развалини), дѣто е билъ съвършено разбитъ²⁾. Избавенитѣ отъ произведената тукъ ужасна сѣчь

като поселени слѣдъ турцитѣ тукъ. Едничката нишка за тия ранши чужди колонисти лежи въ Сливенското прѣдание за изчезлата днесъ стара Сливенска фамилия Диамандовци и даже Кара-Апостоловци, които ужъ не били бѣлгари, а побѣлгарени тукъ прѣселенци отъ „Анадола“ прѣди повече отъ „800“ години.

Въ 783 г. жената на Константинъ, императрицата Ирина, вѣнъ отъ Македония, е обиколила и Тракия. Отъ Пловдивъ до Анхиалo тя е вървяла все покрай Балкана, но лѣтописцитѣ се занимаватъ повече съ нейната свита и музиканти, отколкото съ градоветѣ прѣзъ които е минала.

1) Βερζητίας е била подъ Ст.-Планина. Името ѝ личи да е славянско и напомня това на славянската група βερζήται. Ср. Βελζητίας, на които Славянина Ἀκαμήρος е билъ вождъ въ Гърция. Иречекъ туря тая крѣпость въ страната на Бросяцитѣ между Вардаръ и Охрида. Изт. Болг. 175; Procopius (въ de Aedif.) споменува Βρυζίζης за Македония и Βέρζανα за Дардания. По-скоро крѣпостъта трѣбва да се търси между Одринъ и Еркесията. У Теофана се срѣща мѣсто, името на което напомня Верситиасъ, а именно Βερσινικία. Сж ли тѣ едно и сжщо мѣсто — не се знае. Въ сѣсѣдство на Βερσινικία се споменува мѣсто Авролева или Аврилево. И това послѣдното е на югъ отъ Еркесията, между нея и Одринъ, а отъ даннитѣ за воюванията между Константиъ VI и Кардамъ въ 796 г. може да се заключи, че Авролева е на сѣверъ отъ Версиникия.

2) Провато, Προβάτος на Теофана не трѣба да се смѣсва съ Провадия. Προβάτος е днешното Проводия на сѣверо-изтокъ отъ Одринъ, още повече, че била на потока „Св. Георги“, днесъ Проводийската рѣка, притокъ на Тунджа. Ср. Προβιον на Procop. (de Aedif.).

Маркелската крѣпость (κάστρον μαρκέλλων) е Карнобашката крѣпость у Иречекъ. Пжт. 751; обаче у сжщия, на друго мѣсто, е отождествена съ Марашкия боазъ (Изт. Бол. 173). При сжщата крѣпость е станало и сражението на Кормисоша (755), Μαρκέλλης у Никифора, и била при бѣлгарскитѣ граници (Marcellas, quod, castellum prope, Bulgararum fines, positum est. cp. Stritt. III. 238. Pro-